

رفقای انقلابی!

با گرم ترین دروها و ضمن آرزوی موفقیت و پیروزی برای شما، برگزاری کنفرانس شما را شادباش می گوئیم.

امروز منطقه خاورمیانه به یکی از صحنه‌های پر آشوب جهان تبدیل گشته است. منطقه ای که در آن گره خوردگی تضادهای جهانی بین بلوک بندی‌های امپریالیستی، برای به دست آوردن نقش هژمونیک سیاسی، اقتصادی و نظامی در منطقه از یک سو، و مبارزات بی‌وقفه کارگران و مردم محروم و ستمدیده، برای رهایی از بندهای استثمار و بردگی امپریالیستی از سوی دیگر، این منطقه را در کانون رقابت - های امپریالیستی و مبارزه میان انقلاب و ضد انقلاب قرار داده است.

ایران، یکی از جمله کشور های این منطقه است که بیش از دو دهه، عرصه حادثترین و پیچیده‌ترین کشمکش‌های این چنینی بوده است. فشارهای گسترده و همه‌جانبه امپریالیسم آمریکا بر رژیم جمهوری اسلامی در سال‌های اخیر و حمایت علنی و آشکار برخی از کشورهای جامعه اروپا از این رژیم، بیش از پیش پرده از شعار های ضد آمریکایی این رژیم برداشته است. تا آن جا که دیگر کمتر جریان سیاسی مخالف جدی است که از نقش بلوک بندی‌های امپریالیستی در شکل گیری رژیم جمهوری اسلامی و تحکیم موقعیت سیاسی آن در داخل و در عرصه بین المللی سخن نگوید و ننویسد.

اکنون بیش از هر زمان دیگری آشکار شده است که ایران طی ۲۵ سال گذشته، عرصه حادثترین درگیریها میان بلوک بندی‌های مختلف امپریالیستی بوده است و دولت ایران به قیمت فشارهای همه جانبه سیاسی، اقتصادی و اجتماعی بر کارگران و زحمتکشان ایران، همواره به نفع یک بلوک بندی و بر علیه بلوک بندی‌های امپریالیستی دیگر، وارد عمل شده است. نتیجه این سیاست ضد انسانی و ضد بشری، تباهی جسمی و روحی وسیع روزی غیرقابل توصیف میلیون ها مردم زحمتکش ایران بوده است که جامعه را به لبه پرتگاه نابودی غیر قابل جبرانی کشانیده است. رفقا! در چنین شرایط پرتلاطم سیاسی، که اعتراضات و مبارزات گسترده و همه جانبه مردمی در ایران، حکایت از بی اعتمادی کامل مردم به حاکمیت و روی آوری آن ها به مبارزه انقلابی دارد، برگزاری کنفرانس شما از اهمیت بازم بیشتر از گذشته برخوردار است.

بدیهی است موفقیت کنفرانس شما در یک ارزیابی صحیح و واقعی از شرایط خود ویژه کنونی، چه در عرصه ملی و منطقه ای و چه در عرصه بین المللی، می تواند در رشد مبارزه انقلابی و تحکیم و توسعه جنبش انقلابی در ایران، نقش به سزایی داشته باشد. در شرایطی که تشدید مبارزات اجتماعی و طبقاتی در ایران و ناتوانی رژیم جمهوری اسلامی، به خصوص جریان اصلاح طلب آن، در پاسخگویی به معضلات و مشکلات روز افزون اجتماعی، منجر به فعال تر شدن هرچه بیشتر اپوزیسیون‌های بورژوازی و رفرمیستی گردیده است و در عین حال همراه با حادث شدن منازعات امپریالیستی، آلترناتیوهای مختلف امپریالیستی بزرگ شده، فعال تر به جلوی صحنه رانده می شوند، روشن است که بر دوش نیروهای انقلابی کمونیست و چپ، وظیفه پایان دادن به جدایی و پراکندگی های گذشته، که موقعیت آنها را در جنبش انقلابی تضعیف می کند و مانع می گردد که این چپ انقلابی بتواند در شرایط سرنوشت ساز کنونی و در همان حد امکان خود،

بهبود اساسی در وضعیت طبقه کارگر حاصل نخواهد شد. این رژیم را باید با قیام و انقلاب سرنگون ساخت. سرنوشت انقلاب و مضمون تمام تحولات آینده به طبقه کارگر وابسته است. در غیاب طبقه کارگر، جنبش های اعتراضی توده ای و انقلاب با پیروزی قرین نخواهد شد. طبقه کارگر که بار اصلی پیکار علیه جمهوری اسلامی را بردوش می کشد می تواند و باید پیشاپیش سایر اقشار زحمتکش جامعه، رهبری جنبش اعتراضی همگانی توده مردم را به دست بگیرد و با سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و استقرار حکومت شورایی کارگران و زحمتکشان انقلاب را به فرجام پیروزمندش برساند. سلاح اصلی شما کارگران در مبارزه علیه رژیم و برای براندازی آن، اعتصاب عمومی سیاسی و قیام مسلحانه است. با ایجاد کمیته‌های مخفی کارخانه و کمیته‌های اعتصاب و با ایجاد ارتباط و هماهنگی میان این کمیته ها، باید به تدارک اعتصابات سراسری و اعتصاب عمومی سیاسی رفت. اگر شما نیروی پیشتاز قیام و سرنگونی نباشید، اگر طبقه کارگر که رسالت دگرگونی - های بنیادین و ریشه کن سازی نابرابری های موجود بر دوش آن نهاده شده است، قدرت سیاسی را به دست نگیرد، هیچ تضمینی برای پیروزی انقلاب و تحقق مطالبات کارگری وجود نخواهد داشت. تنها با سرنگونی جمهوری اسلامی و استقرار حکومت شوراهاست که طبقه کارگر قادر خواهد بود مطالبات فوری خویش را بی درنگ متحقق سازد، راه را برای تحقق آرمان‌های طبقاتی خویش هموار سازد و پیرویه تغییر و تحولات ژرف و بازسازی سوسیالیستی جامعه را آغاز کند.

سازمان فدائیان (اقلیت) که استوار و پیگیر از منافع و اهداف طبقه کارگر دفاع نموده است، وظیفه خود می داند که در تمامی تحولات آینده نیز پیگیرانه این مشی طبقاتی انقلابی و کارگری را دنبال کند و با تاکید بر استقلال طبقاتی کارگران، برای تحقق اهداف سوسیالیستی طبقه کارگر تلاش و مبارزه کند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

نابود باد نظام سرمایه داری

زنده باد سوسیالیسم

شرکت کنندگان در کنفرانس نهم سازمان فدائیان (اقلیت)

دی ماه ۱۳۸۲

نقش مداخله گر و اثر گذار در جریان مبارزات اجتماعی کنونی ایفا کند، سنگینی می کند.

اکنون بعد از پشت سر گذاشتن یک دوره کار دشوار و پیچیده، بخشی از جنبش انقلابی چپ و کمونیست توانسته است در "اتحاد انقلابی نیروهای کمونیست و چپ"، تا حدود زیادی در جهت همگرایی و همسویی پیش رفته و قدم های موثری را در ایجاد یک قطب کمونیستی بردارد، جا دارد که در اینجا بر کوشش‌های شما رفقا، چه در آغاز شکل گیری این جریان و چه در مراحل بعدی حرکت آن، که قدر مسلم مستلزم برخورداری از آگاهی، بردباری و شکیبایی کمونیستی بوده است، تاکید کنیم. باین امید که کنفرانس شما نیز با تاکید بر ضرورت توسعه و تحکیم این "اتحاد...". مشوق هر چه بیشتر شما در کار دشوار مراحل آتی این اتحاد نیز باشد.

موفق و پیروز باشید

آذرماه ۱۳۸۲ / دسامبر ۲۰۰۳